
ETAPA 11

20 de març de 1993

DE CARRETERA DEL BOUMORT A COLL DE LA CREU (HORTONEDA)

La màxima dificultat de la ruta era el tros que anava de la vall del Segre a la de la Noguera Pallaresa. Després de molta preparació i molta reflexió teòrica, es va acordar fer la pujada al Boumort amb furgonetes i continuar la baixada caminant. (Observem com aquest curs s'està trencant la ja clàssica i espartana fidelitat paraigüera a la continuïtat de la ruta).

A les set del matí en Manel i la Marisi ens esperaven amb les furgonetes a l'estació de Sants. Pel camí recollim el lobbie de Sant Cugat. L'esmorzar el fem a Ponts. Passant per Boixols i pel Forat dels Prats, enfilem cap al Boumort. El nostre cul comença a entomacar-se ja que la carretera és un pedreguer. Arribem a dalt a les dotze del matí, davant nostre tenim la Serra de Carreu.

Comencem (quasi hauríem de dir "acabem") a pujar al cim (2.076 m). A dalt hi veiem poca cosa perquè està molt ennuvolat, però s'endevina que la panoràmica deu ser

preciosa (moral, que no en falti). Pensàvem que veuríem cérvols, car n'hi ha, però no es deuen fiar de nosaltres i sembla que s'han quedat amagats. Guiats per la Margarida baixem molt bé fins a Hortoneda.

A Claverol parem en un restaurant a reposar líquids. Des d'allí gaudim de la vista de la Pobla de Segur i l'embassament de Sant Antoni. Compte! estem a "lo" Pallars.

Una vegada a Pobla visitem el Museu dels Raiers, on es troben exposades les tradicions del transport fluvial de la fusta. La visita és prou interessant.

Un cop ens hem dutxat i relaxat, el Barça ens recompensa amb el millor partit de la temporada (contra el València). Però la cosa no acaba aquí, la mare de "lo" Samsó ens atiborra de coca de poma i "ratasia" casolana -feta per ella mateixa- que una nodrida representació paraigüera gaudeix amb solemnitat.

ETAPA 12

21 de març de 1993

D'HORTONEDA A GERRI DE LA SAL

Ens despertem en un dia núvol. A les nou comencem a caminar però no triga gaire a posar-se a ploure bastant

fort. Mitja dotzena de nosaltres s'estima més, prudentment, tirar enrera. La resta, imprudentment i endemoniats